

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 0 P 048652 13 Gž
Brčko, 13.12.2013. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Gligorević Ruže, kao predsjednika vijeća, Tešić Dragane i Kovačević Maide, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja M. O. iz B. zastupanog po punomoćniku M. O. advokatu iz B., protiv tuženog Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, zastupanog po zakonskom zastupniku Pravobranilaštvu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, radi naknade štete, odlučujući o žalbi tuženog izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta BiH, broj 96 0 P 048652 12 P od 14.05.2013. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 13.12. 2013. godine donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba tuženog Brčko distrikta Bosne i Hercegovine se odbija i presuda Osnovnog suda Brčko distrikta BiH, broj 96 0 P 048652 12 P od 14.05.2013. godine, POTVRĐUJE.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom tuženi je obavezan da tužitelju na ime naknade nematerijalne štete isplati i to: za pretrpljene fizičke bolove iznos od 2.500,00KM i za pretrpljeni strah iznos od 1.666,66 KM odnosno ukupno iznos od 4.166,66 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 14.05.2013. godine kao dana presuđenja do isplate, kao i da mu na ime naknade materijalne štete (u vidu pribavljanja potvrde policije) isplati iznos od 5,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 21.06.2012. godine do isplate, te da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.051,50 KM sve u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Navedenu presudu žalbom pobija tuženi zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava i predlaže da se žalba usvoji i prvostepena presuda preinači tako da se tužbeni zahtjev tužitelja odbije u cjelosti i tužitelj obaveže da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka uključujući i troškove sastava žalbe (saglasno odredbi člana 2. stav 1. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravobranilaštvu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine) u iznosu od 187,50 KM.

Nakon što je ispitao prvostepenu presudu u smislu odredbe člana 330. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj 8/09 i 52/10) ovaj sud je odlučio kao u izreci, iz slijedećih razloga.

Tužitelj u ovom sporu traži da mu tuženi nadoknadi nematerijalnu i materijalnu štetu koju je pretrpio kao posljedicu povrede zadobijene ugrizom psa lualice dana 19.06.2012. godine u B.

Tuženi se ovakvom zahtjevu tužitelja usprotivio tvrdnjom „da tužitelj nije dokazao da se radi o psu lualici, da je tužbeni zahtjev previsoko postavljen, odnosno da strah koji je tužitelj pretrpio ne opravdava dosudu naknade, da nema odgovornosti tuženog jer je šteta nastala isključivo radnjama tužioca ili trećeg lica i da je za štetu odgovorno JP „Komunalno Brčko“ DOO jer je preuzelo poslove zbrinjavanja pasa lualica Ugovorom od 30.10.2010. godine i 09.11.2011. godine“.

Kako proizilazi iz obrazloženja pobijane presude prvostepeni sud je zahtjev tužitelja u ovom sporu usvojio kod utvrđenih činjenica u postupku: da je dana 19.06.2012. godine tužitelj u B. na ulici u blizini „I.“ ugrizao pas lualica odnosno pas čiji je vlasnik nepoznat, da je istog dana (19.06.2012. godine) tužitelju ukazana medicinska pomoć zbog ujeda psa za desnu šaku, da se dana 21.06.2012. godine tužitelj javio neuropsihijatru zbog straha i uznemirenosti, na osnovu kojih je zaključio da je tuženi dužan tužitelju nadoknaditi nematerijalnu i materijalnu štetu koju je pretrpio kao posljedicu ozljede nanesene ugrizom psa lualice a prema članovima 154. stav 2, 174. u vezi sa članom 172. Zakona o obligacionim odnosima, kod toga da nema osnova koji isključuju odgovornost tuženog i da prigovor nedostatka pasivne legitimacije nije osnovan bez obzira na činjenicu da je dana 14.04.2010. godine donesena Odluka o obavljanju djelatnosti od opšteg interesa kojom je djelatnost na prikupljanju i zbrinjavanju pasa lualica povjerena JP „Komunalno Brčko“ i da su zatim za 2010. i 2011. godinu između tuženog i JP „Komunalnog Brčko“ zaključeni i Ugovori o pružanju usluga, jer istim nije isključena odgovornost tuženog prema trećim licima pa je sudio kao u izreci ocjenom da tužitelj za fizičke bolove i za strah koji je pretrpio (zbog zadobijene povrede) ima pravo na naknadu nematerijalne štete u dosuđenim iznosima koji saglasno odredbi člana 200. Zakona o obligacionim odnosima predstavljaju pravičnu naknadu i da mu pripada pravo, prema odredbi člana 155. istog Zakona na naknadu materijalne štete u iznosu od 5,00 KM, jer je konkretni izdatak imao za taksu na potvrdu (koju je tužitelju izdala Policija Brčko distrikta 26.06.2012. godine), sve sa zakonskom zateznom kamatom i to na iznos nematerijalne štete od dana presuđenja a na iznos materijalne štete od dana učinjenog izdatka (nastanka štete) primjenom odredbe člana 277. u vezi sa članom 324. Zakona o obligacionim odnosima.

Tuženi prije svega u žalbi navodi da je prvostepeni sud pobijanu presudu donio povredom odredbe člana 8. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine jer dokaze provedene u postupku nije cijenio posebno i u međusobnoj vezi. Ovaj sud, međutim, nalazi da tvrdnja žalbe o povredi navedenog člana važećeg procesnog zakona ne stoji jer je prvostepeni sud cijenio sve provedene dokaze u postupku kako navedeni član nalaže, a uvjerenje o osnovanosti zahtjeva tužitelja u ovom sporu opravdao je uvjerljivim i valjanim razlozima, pa se ovaj žalbeni razlog ukazuje neosnovanim.

Žalbenim razlogom pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja tuženi u suštini ukazuje, kao i žalbenim razlogom pogrešne primjene materijalnog prava, da je prvostepeni sud kod Odluke koju je donijela Skupština Brčko distrikta Bosne i Hercegovine 14.04.2010. godine i zaključenih Ugovora o pružanju usluga nakon toga (između tuženog i JP „Komunalno Brčko“ DOO Brčko), pogrešno ocijenio da je prigovor

tuženog o nedostatku pasivne legitimacije neosnovan, jer Odluka, Ugovori i odredba člana 184. Zakona o obligacionim odnosima upućuju na osnovanost konkretnog prigovora.

Navedenu tvrdnju tuženog ovaj sud nije našao osnovanom jer je prvostepeni sud pravilno zaključio da Odlukom koju je Skupština Brčko distrikta Bosne i Hercegovine donijela 14.04.20110. godine nije isključena odgovornost tuženog. Naime, navedenom Odlukom Skupštine Brčko distrikta Bosne i Hercegovine utvrđeno je da je djelatnost na prikupljanju i zbrinjavanju pasa lotalica djelatnost od opšteg interesa za Brčko distrikt Bosne i Hercegovine i ta djelatnost je istom odlukom povjerena JP „Komunalno Brčko“ DOO Brčko i time je ustanovljena solidarna odgovornost tuženog (koji je izvorni nosilac komunalne djelatnosti prikupljanja i zbrinjavanja pasa lotalica jer je prema članu 4. u vezi sa članom 30. Zakona o javnoj upravi u obavezi tuženi-Odjel za javnu sigurnost da osigura i pravo na sigurnost osoba na području distrikta, a na teritoriji distrikta vrši i kontrolu i nadzor nad obavljanjem povjerene komunalne djelatnosti) i JP „Komunalno Brčko „ DOO Brčko (kao subjekta kome je podzakonskim propisom prenesena konkretna djelatnost prikupljanja i zbrinjavanja pasa lotalica) za štetu koja trećim osobama bude prouzrokovana napadom i ugrizom pasa lotalica.

Kako solidarna odgovornost daje pravo tužitelju da naknadu štete (koju je pretrpio uslijed napada psa lotalice), zahtijeva bilo od tuženog bilo od JP „Komunalno Brčko“ DOO Brčko BiH ili od obojice zajedno i kada je tužitelj zahtjev u ovom sporu usmjerio protiv Brčko distrikta Bosne i Hercegovine stvarna legitimacija Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kao izvornog nosioca komunalnih djelatnosti (što podrazumijeva i obavezu vršenja nadzora i kontrole nad obavljanjem provjere kamunalne djelatnosti javnog preduzeća, a prema odredbama članovima 6., 7. i 9. Zakona o povjeravanju javnih ovlasti Brčko distrikta Bosne i Hercegovine) nije upitna jer se povjeravanjem konkretne djelatnosti JP, Brčko distrikt Bosne i Hercegovine nije oslobodio odgovornosti za ovu vrstu štete, kako je to pravilno zaključio odnosno našao i prvostepeni sud.

Obzirom da je tuženi propustio da u konkretnom slučaju preduzme mjere i radnje kako bi spriječio nastupanje štetne posljedice pravilno je prvostepeni sud primjenio materijalno pravo kada je Brčko distrikt Bosne i Hercegovine oglosio odgovornim za nastalu štetu, jer prema odredbi člana 172. Zakona o obligacionim odnosima pravno lice odgovara za štetu koju njegov organ prouzrokuje trećim osobama u vršenju ili u vezi sa vršenjem svojih funkcija.

Tuženi u žalbi tvrdi (osim da nije pasivno legitimisan u ovom sporu) i da je prvostepeni sud tužitelju neosnovano dosudio naknadu za pretrpljene fizičke bolove i da tužitelju ne pripada naknada za pretrpljeni strah a prema intenzitetu i dužini njihovog trajanja.

Prvostepeni sud je odlučujući o pravu tužitelja da traži naknadu za pretrpljene fizičke bolove i za pretrpljeni strah našao da okolnosti slučaja odnosno da pretrpljeni fizički bolovi i strah (dužina trajanja i njihov intenzitet) prema nalazima vještaka H. dr. F. i Č. dr. S. opravdavaju dosudu naknade nematerijalne štete za navedene vidove.

I po ocjeni ovog suda okolnosti slučaja kod tužitelja opravdavaju dosudu naknade i za pretrpljene fizičke bolove (intenzitet i trajanje fizičkih bolova) i za pretrpljeni strah

(tužitelj se neposredno nakon događaja obratio neuropsihijatru za pomoć zbog uznemirenosti i straha izazvanog napadom psa lualice i psihička ravnoteža mu je bila narušena u dužem periodu) a po odredbi člana 200. Zakona o obligacionim odnosima, a visina dosuđene novčane naknade predstavlja (saglasno istoj odredbi) pravičnu novčanu naknadu koja je i u skladu i sa kriterijima koji su u primjeni u postupcima za naknadu nematerijalne štete pred sudovima distrikta.

Slijedom navedenog i kako prvostepena presuda nije donesena ni uz povrede postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, valjalo je odlučiti kao u izreci a na osnovu odredbe člana 335. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Gligorević Ruža